

Pravokotna ladja z ravnim lesenm stropom, ožji v zunanjščini precej višji prezbiterij z gotskim obokom na konzolah, sicer pa enako konstruiran kot v km c.sv. Volbenka. Nadjo loči od prezbiterija lepo profiliran šilast slavolok. Obok je kvadratično kasetiran, okviri so navadni barvani, leseni, vsak polje ima po eno petlistno rozeto. V srednjem polju je napis MRA preboden srce in 1.1689.

Aor je lesen in je spodaj na cikcakasti podlagi patroniran, vendar so vzoreci že popolnoma obledeli. Na stenah ladje so se ohranili v okroglih okvirih na belež naslikane 4 slike (do prs) apostolov iz konca 16 ali zaž. 17. stol. Slavolok spremišča dekoracija iz načilnega knorpelweka iz dveh sadnih špkov na vrzhu. Za sedanjima oltarjem sta naslikani dva oltarja na steno obstoječa iz fantastičnega pozngotskega krogovičja in figur. Viden je na eni strani svirajoč angel, na levem oltarju na vrhu od smrti vstali zveličar in spodaj renes. konzole. Slikarija je ~~izklesana~~ izvršena na fresko omet in je iz 16. stol.

V prezbiteriju je naslikanih 6 apostolov., 2 sta pa pod korom. Slikarija groba, vendar sorodna oni oltarjev.

Na ~~oboku~~ so naslikani renes. volutni ornamenti in krilate angeljske glavice. Na slavoloku je velika, ocividno na ~~prvotno~~ slikana slika Marijinega oznanjenja. Veliko črne barve, ki je bila ~~prvotno~~ rdeča. Marija kleči na desni od bar čne mize in čita iz knjige. Na levi kleči angelj in v pozdrav

razprostira roke. Med njim in njo glorijsa oblakov in angeljskih glavic s s v. Duhom. Slikarija zelo flott, pod vplivom visoke renes. Na sev. steni sv. Trije kralji. V ozadju dva postamenta z zgoraj odrezanima stebroma. Marija in Jožef klečita ob Jezusovi zibelki, stari kralj se že pokanja, ostala dva se priklanjajo bližata, v ozadju dva spremjevalca.

Na juž. steni vnebovzetje Marije. Spdaj v pokrajini ob odprttem grobu apostoli in Marija Magdalena, od angelov obdana glava Marije na oblakih k nebu. Velika gesta in forma spominjajo mestoma na Rubensa.

Vel. oltar les. Zgodnje oblike kip sv. Ane samotretje. Spodaj slika sv. Ignacija in sv. Frančiška av. 4 rezljane figure. Slikan antependij s tremi šopki steklenih vazah, angelija odkrivata zastor. Tudi predela slikana a zakrita. Pod tronom sv. Ane je slika nekega preroka. V atiki slika sv. Družine in čisto na vrhu Pieta. Kamnita menza je še gotska. Oltar ima še staro močno poškodovano polihromacijo. Na zadnji strani oltarja sta naslikana dva angela držeča Veronikin postni prt. Dva podpisa z barvo: Ioanes VICTOR GRAUensteiner 1664. Thomas Tainik 1644. Vrezano: Iacob Lainshits Paroch ad S. Florianv in Rinkenperg

celebravit hic 16655 dñ 26 julij. Na zadnji strani atike je še poluničen napis:
ADM:D:G: DEIPARAE VIRGINIS ET S.ANNAE -----ALTARIS++++OVITER ER++++ATVM-----
ORNATVM EST----FREIS-----STANEN-----IVS ECCLESIAE NICOLAO PRISTOV ET
GEORGIO PAPASH ANO DOMINI 1644-----

V zidcu za oltarjem je kvadratna niša s porezanim robom. Enaka je v sev.

steni ob oltarju, lepša s trilistnim vrhom pa na juž. steni.

V zvonik vodi šilast portal z močnim posnetkom prednjega roba in poslikan vrste z rozetami in zlitim okvirji.

Sev. str. oltar srednjega, a ne enako finega dela kot veliki, ima 3 slike nunskega svetništva in več manjših kipcev. Spred pisan cikcakasto poslikan antependij. Atika ima letnico 1655. Kovinski svečniki, med temi dva v obliki angelov. Juž. oltar je njegov pendant. 4 slike in mali kipci. Atika ima napis: AD HONORE DEI DEIPARAE VIRGINIS S:CAT:&S:GERTRDIS SVB ADM RDO M:SIMON FREISMIETL HAETABVLA ERECTAE SVNT 1655.

Na sev. steni ladje visi slika sedeče M-B.ki precej spominja na Chranachova je le druga predelava istega tipa. Na steni pod korom sta naslikana še 2 apostola. 4 okna v prezbit. imajo krasno zrelogotsko krogovičje. Izmed oken v ladji ima le eno kr.govičje z ribjim mehurjem. Vsiljuje se misel, da je ladja starejša od prezbiterija. Zvonik ima samo ta cerkev, je tudi še iz gotske dobe in ima lepo šilasto streho iz škodelij. Prezbbit. ima okrog in okrog opornike ter v prvem polju ob ladji na juž. steni ostanek slike velikega baročnega sv. Štefana.

Portal skozi juž. steno je preprosto šilast z močnim porezom roba. Glavni portal je profiliran z žlebom in palico.

Marijina slika močno zamazana, pl.o. Sedib, do kolen, obrnjena pol v svojo desno, rdeča suknja in plav plašč na glavi posebna čepica. V prt ovito

nago telo Jezusovo drži z desno pri sedalu, z levo za desno nogo tako, da drži obenem konec tkanine. Jezus se prijemlje z obema rokama za ruto položeno okrog vratu in se pritiska z glavo k njej in gleda ven. Tip Hodigitrije. V ozadju pokrajina z drevesi.

Stele, LXXIX, 27.8.1930, str. 10-15:

četrtek 18.8.1930 (1880)

Levko emblemo na krstniku je bilo izdelano po modelu slike na stele v Štefaniji (prvič je bil vložen v knjigo 1773-1880).

Levko emblemo na krstniku je bilo izdelano po modelu slike na stele v Štefaniji (prvič je bil vložen v knjigo 1773-1880).

Bo bočnih ter določenih močnih del je bilo izdelano po modelu slike na stele v Štefaniji (prvič je bil vložen v knjigo 1773-1880).

103

x

103

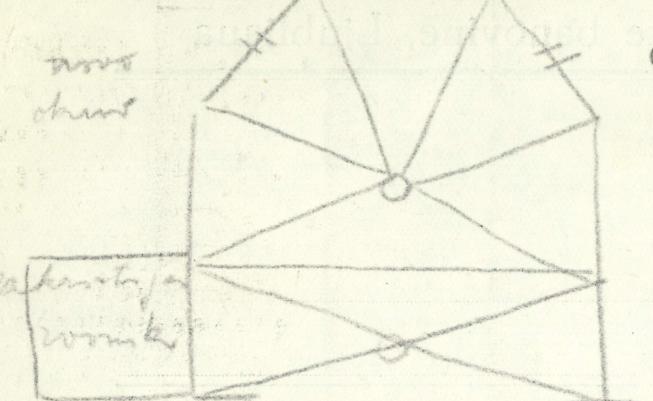
ob fitilnem in zvezdastem vloženem v krstniku

četrtek 18.8.1930 (1880)

Cosb

H. 1930

Krasiljske ruske pravde Društvo sodelovalo je pri ustanovitvi

raven, lesen, kasetiran strop poslikan z rozetami z l.
1689.

Sev. stena prvotno brez oken.

Obok na stožčasto geom. konzolah. Nebra oboje stransko z žlebom profilirana, sklepniki gladki, na zah. zvezda, na vzh. nekoliko nejasen grb.

4 dvodelna okna s krogovičjem. Prevladuje ribji mehur. Juž. stena je imela prvotno nizko okno ob oltarju. Eno dvodelno staro okno.

Visok šilast obojestransko z žlebom profiliran slavolok.

V prezbiteriju na oboku renes. dekorativne slike, stilizirane vitice, sadje, cvetje in angelske glatice okr. 1600. Na slavoloku Oznanjenje. Na sev. steni Trije kralji, na juž Vnebovzetje M.B. Na pritličju, kot tudi v ladji renes. posvetilni križi, iste roke kakor v c. v Poljani. Kręgi, vpisan križ in doprsna figura apostolov, katerih eden je značilno naslonjen na okvir. Preslikane. Na sev. steni v vzh. polovici z oknom deloma unišena slika, ki zavzema zgornjo polovico stene. Na spod. jo zaključuje vodoraven pas z valovnico z velikimi rozetami. Slika predstavlja 3 kralje. "Evo od okna se vidi trup in griva belega proti desni korakajočega konja. Za njim v isto smer obrnjen bel konj in rjavo rdečkast nazaj z glavo obrnjen za njim. Slikarija zelo preprosta, časovno ne prav opredeljiva. Mogoče že 16. stol. Slavolok pokriva po robu hrustanjevje s sa- deži na vrhu. Za str. oltarjem je na vsaki strani po en na steno naslikan

oltar pozognogotskih oblik iz 2.pol.16.stol.

2 str. oltarja s staro slabo ohranjeno polihromacijo vsa okrušena, s sliko na lesu. Na juž. letnica 1655. Delavnica kakor na Poljani in pri sv. Barbari v Prevaljah.

Dno kora je sestavljeno iz desk gotskega stropa s cikcakasto podlago in patroni z vticami in gotskim krogovišjem in sorodnimi motivi. Nedvomno ostanek od vlaže zelo poškodovanega kasno gotskega stropa, odstranjenega l.1689.

Vel.oltar boljše delo od str., očrašen s kipi in sliko sv. Družine v atiki in pieti na vrhu. Kip sv. Ane Samotretje : sedeča Ana z Jezusom na desnem kolenu. Stoječa Marija na levi strani - to ustreza srednjeveški ikonografiji. Kip je starejši od oltarja in vstavljen v prevelik okvir po akantovem okviru sodeč konec 17.stol.

Na hrbtni oltarja na atiki dolg več kot pol uničen napis z l.1644.

Na predeli levo spodaj Ioanes Victor Grauenstainer 1644. Na desni na krilu: Thomas Tainik 1644. Sličarija na oltarju mogoče ista kakor na podločjih sten v prezbiteriju.

En zvon ima letnico 1455 in napis O Rex gloriae veni cum pace.

Na juž. zunanjščini prezbiterija samo v glavah Krištof in na d. rami mu sedeč Jezus. Verjetno iste roke kakor v prezbiteriju.

Stele, CXIII, 16.8.1948, str. 53 - 55.

Die zweite in nördlichen Richtung circa 12m entfernt stehende Kirchenanlage der h. Anna geweiht(fig.7.) zeigt in der räumlichen Ausdehnung kleinere Ausmasse, in der Detail, - Ausbildung aber mehr Feinheit und strengerer Styl.

Wie die Wolfgangskirche hat auch St. Anna einen aus einem Joch und aus dem Polygon gestalteten Schlusse bestehenden Chor mit einfach gotischer Einwölbung

in welcher sich aber in entschiedenerer Weise der Spitzbigen - Charakter ausdrückt, als bei der ersteren Anlage(Die Breite des Chores beträgt hier nur 3 Klafter 2 Schuhe, die Tiefe 14.6 Klafter). In erster Linie ist der in sehr schönem Verhältnisse constuirte Triumphbogen anzuführen, dessen Laibungen stark und profilirt sind(Fig.8.) Unmittelbar über seiner Spitze schliesst sich die flache Schiffsdecke an, die etwa um 3m niedriger gelegen erscheint als der Scheitel des spitzbogen Chor - Gewölbes. Hier stiegen die Rippen von blosen Consolen auf, die im Laufe der Zeit die Schärfe der Form eingebüsst haben. Es ist nämlich auch zum Baue dieser Kirche ein etwas bröckeliger Tuffstein verwendet worden, und die Beschädigungen des Triumphsbogens und an einzelnen Stellen des Fenster - Maasswerks sind der bösen Eigenschaft des Materials zugeschrieben. Überhaupt muss constatiert werden, dass sich der ganze Bauzustand des schönen Presbyteriums als ein recht bedenklicher darstellt. Die Scheitel linie des Triumphbogens zeigt einen schlimm ausschenden an 8cm breiten Spalt, der sich durch die ganze Übermauerung hinzieht und abgezweigt in geringerer Weise an der nördlichen Gewölbedecke auftritt. Es dürfte die Behauptung, dass an diesen Mauer - und Gewölbesprüngen der im Norden des Chores angebaute Thurm die Schuld trage, keine irrige sein. In der Tat ist eine Abweichung von der Verticalen an der Flucht der nördlichen Turmmauer sichtbar: der Turm neigt mit seinem Übergewicht gegen Norden und zieht das anstossende Chor - Gewölbe nach. Die südliche Eckenhälfte ist bisher unbeschädigt geblieben.

Wie schon angedeutet, ist das flachgedeckte Schiff der untergeordnetere Kirchenteil, in welchem sich keine Merkmale, die auf eine beabsichtigte Überwölbung schliessen, liessen vorfinden. Die Felderdecke aus Holz ist auf weissgefärbtem Runde mit gelben Rosetten bemalt und mit einer Jahreszahl versehen(1689) Da strenger konstruirte Maasswerk der Chor - Fenster bei dieser Kirche als bei der Schwesterkirche ist ein weiterer Anhaltspunkt zur Annahme, dass der Bau der Anlagen nicht in einer und derselben Zeit in Angriff genommen wurde, vielmehr St. Anna einer früheren Bau - Periode angehört. Es ist fraglich, ob der Baubeginn ins 14.Jahrh. reicht, doch kann der Bau der Chöre in die erste, beziehungs-

weise die zweite Hälfte des 15. Jahrh mit einiger Gewissheit gestellt werden.

An der Epistel - Seite des Chores ist eine noch sehr gut erhaltene kleine Wandnische mit Kreiblattschluss und profilierten Gewänden (Fig.8.) angebracht. Im ähnlichen Verhältnisse sind die Spitzbogenfelder der Chor - Fenster construit. Die Evangelien - Seite und die mittlere Schlusswand haben solche Nischen mit bloss quadratischer Umrahmung. Die Gewölbekappen des Chores sind mit beflügelten Engelsköpfen und bunten Rankenornamenten schlecht bemalt. In der drei Schildbögen des Vorderjoches ebenfalls Wandmalereien : Maria Himmelfahrt, Verkündigung und Anbetung der h. drei Könige, alles neueren Datums und ohne Kunstwerths. Der Hoch - Altar mit der Statue der h. Anna 1644, am Retabulum des rechten Seiten - Altars : " Ad honorem Dei parae et Virginis S.Cata.et S.Gertrudis sub Ado.Rdo.M. Simone Freismantl hae tabulae erectae sunt 1655." Der linke Seiten - Altar hat dieselbe Jahres - zahl, die Aufsätze in besserer Renaissance.

Von der vier Schiffsfenstern besitzt nur eins noch Maasswerk, bei den Chor - Fenstern geringe Reste von Glasgemälden Rosetten in blau, gelb und roth. Der Nordthurm ist ziemlich hoch mit vier Spitzgiebeln und achtseitigen schlanken Zeltdach.

Slike:
Fig.7.tlorsi cerke
Fig.8.profilacija
slavoloka
Fig.9.stenska niša.

N.F.
MDZK: št.7,1.1881, str.LVI-LIX: Reise - Notizen
über Denkmale in Steiermark und Kärnten, von
dr.Karl.Lind.